

Tractatvs De Pensionibvs Ecclesiasticis

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, 1671

Decisio XXXVIII. Cracouiensis Decimarum, 27. Martij 1651. Remissoriam non esse concedendam si articuli sint irrelevantes & improbables, quales sunt illi quorum veritas excluditur per instrumenta ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98356](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98356)

brevi termino trium dierum, ne debitus effectus sequeſtri ulterius protraheretur; ꝛ ꝛ ꝛ eſſe debet Sigismundo nedum duodecim dierum, ſed ſeptuaginta, & amplius terminum ad parendum habuiſſe, vt ad propoſitam ponderauit Felin. in cap. Eccleſia n. 19. verſ. 2. limita de conſt. Put. dec. 4. de indic. Rota coram ſan. mem. Greg. XV. decif. 176. n. 6. vbi Add. litt. B. allegat concordantes.

4 Secundum obiectum corruit ex facto, quia ſequeſtrator condemnauit ſimpliciter ad fructus perceptos, quod intelligendum eſt de perceptis à die decreti ſequeſtri, interpretando verba iuxta diſpoſitionem iuris vt debet, vt in terminis condemnationis ad fructus perceptos Vincen. de Franc. decif. 527. ſub n. 12. Capic. Latr. decif. 25. ſub num. 38. Rot. dec. 66. ſub num. 3. verſ. non obſtant par. 2. recent. & in Romana fideicommiſſi de Campagnolis, 8. Februarij, 1649. §. non obſtat coram R.P.D. meo Peutingero, parumque refert quod petita fuerit condemnatio ad fructus perceptos anno præterito, quia petitio emanauit de menſe Octobris quo reſpectu recollectæ frumenti ſequeſtrandi iam completæ, idem annus dici poterat præteritus, ꝛ & in omnem euentum verba ſequeſtratoris vt eius decretum ſubſtineatur potius à diſpoſitione iuris quàm actoris petitione interpretationem recipiunt, neque in iudiſiis attendendum eſt quid actor petierit, ſed quid Iudex decreuerit. Alex. conſ. 114. n. 6. lib. 6. Parif. conſ. 131. num. 14. lib. 1. Bellon. iun. conſ. 23. n. 8. Surd. conſ. 12. num. 74. & decif. 284. num. 14. Rot. coram ſan. mem. Gregor. XV. decif. 176. num. 2. & duob. ſeq.

6 Tertium licet ſubſiſtat, quia ſequeſtratores, alii- que executores in partibus deputati, debent quidem partibus intimare Literas in Curia expeditas, & ſibi directas, ad excommunicationem tamen contra contumaces procedere non poſſunt, cum id ſpectet ad Iudicem delegantem, qui ſeruatis de iure ſeruandis ad declaratoriam procedet, vt declarat Veſtr. in prax. lib. 8. cap. ult. ſub n. 6. verſ. & quamvis Index. Guttier. canon. queſt. lib. 1. cap. 4. num. 28. & 29. Rot. apud Caſſad. dec. 6. n. 10. de cauſ. pſſ. & propr. decif. 283. num. 1. & 2. inter imprefſ. poſt conſ. Farinac. & in Auentonen. Decimarum 2. M. y 1644. coram R.P.D. meo Peutingero, non idem tamen Sigismundus excuſatur à partitione ſequeſtri in reliquis,

7 ꝛ præſertim quia ex ipſius Summario n. 1. apparet excommunicationis ſententiam à ſequeſtrato- re fuiſſe laram per capitulum ſeparatum, ibi, alioquin ſi ſecus fecerit, &c. tunc enim ſuſtinetur decretum in aliis capitibus, quamvis in illo iniuſtum eſſet, l. quadam mulier. ff. famil. erciſc. l. ſi. ff. de iure patro- natus. Bald. in l. hoc iudicio num. 1. ff. famil. erciſc. & in l. 2. num. 6. C. rei indic. Rot. decif. 33. num. 9. part. 2. diuerſ. cum aliis allegatis ab Add. ad Buratt. dec. 29. n. 17. & dec. 308. num. 11. & 15.

8 Quapropter Appellatio interpoſita à toto decre- to, & contumacia in reſtituendo fructus quos Sigismundus poſt decretum ſequeſtri, quia poſſidebat, percepſiſſe præſumitur, Seraph. dec. 1245. n. 6. Greg. XV. dec. 50. n. 2. ibique add. n. 5. inexcusablem ino- bedientiam demonſtrat, maximè poſtquam à Cen- ſuris ſequeſtratoris abſolutus fuerat à Reuerendiſſ. Nuntio Apoſtolico in Regno Poloniae. Buratt. dec. 95. ſub num. 7. ꝛ ita vt nec allegare valeat quod fructus non eſſent liquidati, quia id ſuffragatur ſoluenti partem, & offerenti ſolutionem reſidui facta liquidatione, non autem ei qui negat ſoluere, & ne ſoluat omnem lapidem mouit. Rot. in Derru- ſen. Decimarum, coram Card. Lugdun. imprefſ. apud Marches. de commiſſ. tom. 1. fol. 675. n. 2. in Hiſpalen.

Decimar. 19. Ianuarij 1648. coram R.P.D. meo Mel- tio, & in Toletana Decimarum 3. Aprilis 1649. coram Eodem, ꝛ ꝛ ꝛ mouit Sigismundus obſciendo in primis inhibitionem, deinde appellando, ac nuper- rimè petendo à Signatura Iuſtitiae ſuſpenſuam Appellationem à decreto Rotali ſequeſtri, quam Signatura denegauit, iunctis aliis actibus in prima deciſione recensitis.

Gratis verò dicitur ſequeſtrum iam habuiſſe ſuum pacificum effectum, quia nullibi probatur quod Sigismundus fructus à ſe perceptos tradide- rit ſequeſtratori, imò nec hodie tradit, licet eius procurator abſque ſpeciali mandato ad id requiſito partitionem ſequeſtri ſpecificis verbis offerat. Vnde cum non agatur de ſuſtinenda excommunicatione lata à ſequeſtratione, à qua pars conſenſit quod Sigismundus abſoluatur, ſed de concedenda noua declaratoria, illam præuia abſolutione à dicta ex- communicatione ſequeſtratoris concedendam eſſe DD. cenſuerunt, niſi infra menſem Sigismundus eum effectum paruerit; assignando illi huc terminum, vt euitare poſſit declaratoria pœnant actuali, ſincera, & integra infra eum partitione.

Et ita in deciſis perſiſterunt, vtrique parte in- formante.

R. P. D. VEROSPIO
Cracouiens. Decimarum,

Lunæ 27. Martij 1651.

Ad cap. 167.

ARGUMENTVM.

Remiſſoriam non eſſe concedendam Articuli ſunt irreleuantes & improba- biles, quales ſunt illi, quorum veritas ex- cluditur per instrumenta publica, aut alio- evidentes probationes. Tranſactionem im- per forma ſolutionis Decimarum, ſi non fuerit à Sede Apoſtolica confirmata, non ligare ſucceſſores in beneficio.

S V M M A R I V M.

- 1 Remiſſoria non conceditur quando Articuli ſunt irreleuantes & improbabiles.
- 2 Conſuetudo deſtruitur per vnicum actum contra- rium.
- 3 Quando veritas probatur in contrarium per publica documenta, non conceditur remiſſoria.
- 4 Obſeruantia à Sacris Canonibus reprobata attendi non debet.
- 5 Tranſactio non ligat ſucceſſores in beneficio, & ꝛ ꝛ ꝛ perſonalis.
- 6 Expensæ nihil minuant aut detrahunt de Decima debita Reſtori Eccleſie Parochialis.

DECISIO XXXVIII.

Ad retardandam Decimarum manipularis exactionem, ex agris hæreditatis Oſimolicensis infra limites Drazgouiens. Eccleſie ſite, Collegium Societatis Ieſu Cracouiens. à moderno ipſius Eccleſie Reſtore pulſatum, vt integram ſibi Decimam

nam traderet in manipulis, cum productis de more Articulis pro Remissoria institisset coram Me, super huius concessione proposito dubio, ex utroque improbabilitatis, ac irrelevantie fundamento, hodie eam Domini denegant inhaerendo iuris dispositioni relatæ in l. ad probationem Cod. de probation. pro ut alias ex utroque probationis defectu Rota denegare consuevit, coram Verall, decis. 32. part. 2. num. 4. & decis. 68. num. 2. part. 3. & coram Cassad. dec. 5. n. 6. de sequestr. poss. & fruct. & in decis. 547. n. 3. par. 3. divers. & coram Greg. decis. 184. num. 3. & 356. num. 1. & decis. 146. num. 8. part. 5. recent. & in Pampilonen. Decimarum de Vrbil. 1. Iulij 1650. coram Reuerend. Patre Domino meo Celso, in §. Et propterea.

Siquidem improbabilis visa fuit materia in primis Articulis deducta contra ius Rectoris, erga Decimas manipulares, & aduersus eam præstationem, tanquam per immemorabilem consuetudinem exclusam, cum omnino repugnet Sacrorum Canonum dispositioni, ac publicis documentis tum dotis assignatæ de anno 1334. tum conventionum anni 1549. & 1557. atque sententiæ super manipularium adiudicatione Decimarum, editæ fauore Rectoris de anno 1427. ac ipsi denique instrumento transactionis cum Auditoribus Collegij celebrato de anno 1617. quatenus ibi ad Decimas manipulares Rectori regressus reservatur, quoties transacta summa à contrahentibus soluta non foret, ad text. in l. annuissones, ff. de iust. & iur. & in l. decem, ff. de verb. obligat. & utrobique notant communiter Doctores. Hinc enim plena resultat iustificatio iuris, ac Rectoris quasi possessio exigendi Decimas in manipulis in præcatis articulis exclusæ. Necnon articulata consuetudo destruitur, dum illa per vnicum actum contrarium non extare probatur, ut tradit Barr. in l. semper in stipulationibus in fine, ibique Cagnol. num. 12. de regul. iur. Berous consil. 5. num. 3. volum. 1. Ayin. consil. 462. num. 14. & alij plures relati per Scradet. de feud. parte 10. sect. 20. num. 157. Rota coram Greg. decis. 162. num. 9. & in Portuen. Affilius 27. Februar. præter. in §. minus urget, coram Reuerend. Patre Domino meo Bichio, & Ac alterum quoque deducitur fundamentum exclusiui Remissoriæ, quæ nunquam admittitur, ad probandum id cuius contrarium publica documenta conuincant. Rota coram Seraph. decis. 1460. num. 3. & in Casarangustana Distributionum 13. Martij 1643. coram R. P. D. meo Certo, & in Portuen. Affilius 27. Februar. præteriti, coram R. P. D. meo Bichio, & in Calagurritana beneficii de Cornago 31. May 1647. coram R. P. D. meo Otthobono.

Ex his pariter scripturis eliditur tertij virtus articuli; ille enim futuræ probationis releuantiam deducit ex non vsu Rectoris in Decimis manipularibus, & ex successiuo defectu quasi possessionis easdem assequendi; cum vsu præfato ac possessione manipularium destitutis articulatæ Regni leges aperte resistant, quin valeant ad eam aspirare. Dum itaque vtrumque concurrere respectu Rectoris Drazgoniensis prædicta documenta iustificanti, eidem proinde fauent potius Regni leges quàm resistant, consequenter obstat materia in articulo deducta.

Eodem irrelevantie fundamento reiecitur quartus articulus super obseruantia transactionis, exigendi Decimas in pecunia pro specie frugum in Regno Polonia. Vel enim validas solummodo includit ac iustas, & huius respectu transactionis, Decis. Rot. Rom.

videtur irreleuantis, quæ nec autoritate Apostolica nec Ordinaria fulcitur, & cum vita Rectoris transactionis expirasse censetur, ut personalis, ac resistentiam præterea habet Constitutionum Synodaliū sub Censuris, adeoque nullius roboris probatum fuit existeret in alia Decisione coram Me hac eadem die, edita super bono iure Rectoris. Vel eadem obseruantia transactiones quoque inuvalidas comprehendit ac nullas, & attendi non debet, tanquam à Sacris Canonibus reprobata ad text. in cap. 1. & cap. ultimo, vbi post gloss. notant DD. communiter de consuetudine. Rota coram Cauat. decis. 419. n. 4. & decis. 265. num. 14. cum seqq. parte 5. recent. & in Cracouien. iuris legendi 21. May 1627. coram bon. mem. Cocc. & in aliis adductis per Add. ad decis. Buratt. 800. num. 9. cum seqq.

Ex hoc denique irrelevantie fundamento reiciuntur ceteri omnes articuli, dum solummodo tendunt ad excludendam transactionis læsionem, comprobendamque iustitiam annuæ præstationis florenorum viginti, conuentæ in concordia Anni 1617. Et tamen non ex solo læsionis fundamento à Parocho impugnatur adducta transactio, sed etiam ob nullitatem ex defectu causæ, siue beneplaciti Apostolici resultantem, & vel quia saltem ex propria natura, ut personalis cum vita transactionis expirauerat, nec consequenter afficit successores, ad text. in cap. veniens de transact. notat gloss. in cap. ex multiplici, de Decimis, in verbo eandem, cum aliis adductis in alia Cracouien. Decimarum 23. Ianuarij 1651. coram Me, in ultimo §. quæ satis esse possunt ad victoriam in negotio principali.

Præterea, ex quantitate frugum in ipsis deducta articulis, magnum læsionis elicitur argumentum, quippe quod ex Nonalibus Decima præstari debet, iuxta dispositionem Sacrorum Canonum relatam in cap. quoniam, de Decimis, & specialem Leonis X. constitutionem emanatam pro Regno Polonia de anno 1515. Neque expensæ in nono articulo deductæ aliquid detrahunt, vel minunt de Decima Rectori Parochialis Ecclesiæ debita, cap. cum homines, cap. non est in presentia, cap. tua nobis il secundo, cap. Pastoralis, cap. cum non sit in homine de Decimis. Ac denique ex Territorio oppidi de Nouaduor debet decima quoque persolui, tanquam in Aruo Prædiali Osmolicensi intra fines huius Parochialis Ecclesiæ constituto, ut constat ex Cracouien. Episcopi decreto edito 11. Iunij 1612. ac relato in Summ. Parochi num. 7. vbi etiam iura Parochialia matriæ Ecclesiæ Drazgoniensis in euentum erectionis Ecclesiæ Nouaduoren. in Parochialem leguntur expresse præseruata.

Et ita vtraque, &c.

R. P. D. ALBERGATO
Ebredunen. Prioratus,

Veneris 27. Iunij 1653.

Ad cap. 200. volum. 2.

ARGVMENTVM.

Provisionem habens anteriorem à Prolegato Auenionensi præferendus est posteriorem obtinenti à Summo Pontifice

F 3 de